

**PIRINEUS SINGULARS** PIRINEUS, PAISATGES I PAISANATGES. NATURA I CULTURA. FRONTERA I REFUGI. MITES. AVENTURES PERSONALS. TRANSFERIBLES

# Laura Romeu, l'exploració artística del Pirineu benasqués

MARISA GARCIA VINYALS

Benasc



El paisatge, territori interpretat culturalment, espai natural vist amb mirada nova. El ple coneixement de la muntanya, enllà de contemplar el panorama requereix endinsar-s'hi, recórrer senders, enfilars-los. I encara més si es pretén recrear-los per escrit, musicalment o pictòrica. El paisatge genuí és de petits racons. Ells recullen la veritable ànima de la muntanya. La pintora Laura Romeu Martí (Hospitalet, 57 anys) ho sap i observa i aprèn del que li ofereixen els petits indrets del Pirineu benasqués per enriquir el que pinta i dibuixa. La seva obra interessa. Decido entrevistar-la. La crisi econòmica i laboral del 2007 obliga Laura Romeu a buscar-se la vida. Se'n va a Cerler (Vall de Benasc), on treballa de valent durant anys en oficis diversos, però el cuquet artístic que arrossega des que pentinava trenes, la duu el 2017 a agafar un any sabàtic per exercitar el que li agrada: el dibuix i la pintura que ha desenvolupat amb imaginació i solvència. Ara i aquí, fent seu el lema de l'escalador rus Anatoli Bukréyev, "Les muntanyes són les catedrals on practico la meua religió", ha convertit el cuquet en activitat tanmateix professional que compagina amb ocupacions laborals a Cerler. Avui, les seves aquarel·les i dibuixos a ploma, inspirats en els paisatges i els pobles benasquesos, són requerits arreu. I heus aquí.

**P.** Laura, com t'incies en aquesta activitat?

**R.** Ho faig de manera autodidacta. Ho porto a la sang. El pare ja dibuixava a llapis i ploma. M'inspiren les meravelloses tonalitats dels paisatges de la vall de Benasc, i en un primer moment, en les aquarel·les recreo arbres i boscos que reflecteixen el pas de les estacions. Més endavant ho amplio a les muntanyes, per acabar dibuixant a ploma els pobles i les esglésies romàniques.

**P.** Dius que plasmaves l'acolorit pas de les estacions. D'uns anys cap aquí, però, la majoria de les teves obres es signifiquen pels seus tons de blancs i grisos. Sorpren que una dona tan comunicativa i oberta com tu recreï paisatges freds, isolats, gairebé natures mortes. A què respon aquesta nova mirada?

**R.** A que, després de tots aquests anys a Benasc, he descobert que són les tonalitats hivernals les que em commouen. Els contrastos del blanc de la neu amb la gamma de grisos d'avets i penysegats els trobo fascinants, hipnòtics.

**P.** Veig que, de vegades, pintes tenint una fotografia al davant dels paisatges. Què et duu a fer-ho?



que has elaborat amb mestratge. L'exquisit tractament de la neu damunt les branques, fulles o carenes, els jocs de llums i ombres, afavoreixen la capacitat d'evocació i doten de singularitat les teves obres. Els suports no són sempre els mateixos, oi?

**R.** No. Empro paper, teles i sovint fustes a les que imprimeixo una patina de guix líquid com a base. També alterno l'aquarel·la amb la pintura acrílica.

**P.** El teu repertori, però, va enllà de paisatges, pobles o esglésies, no?

**R.** -Si. També m'agrada dibuixar i pintar estris o espais relacionats amb l'esquí. Sobretot, esquis antics, estacions o telecadieres. I frueixo dibuixant la fauna de la vall: cérvols, isards, guineus, esquiroles, conills, marmotes... A banda de tot això, m'ha agradat molt col·laborar amb les meves il·lustracions en tallers d'iniciació a la lectura.

**P.** Aquesta ocupació extra de dimensió artística, pretén esdevenir cent per cent professional?

**R.** Crec que ho estic aconseguint.

**P.** Hi ha qui sosté que la mirada femenina és radicalment diferent a la masculina. Hi estaries d'acord?

**R.** No. Qui és artista ho és al marge d'etiquetes de gènere.

**P.** Algun dia faràs retrats personals? A mi, ara?

**R.** Ja m'ho han demanat, però dibuixar els trets d'una persona em resulta difícil. Em limito a fer-ne les siluetes. Quant a tu, si t'arrisques a un retrat picassà, som-hi!



## El tractament de la neu i els jocs de llum i ombres donen una singularitat a les obres

**R.** El ser fidel al que pinto si no ho tinc davant. Sobretot si són obres d'encàrrec.

**P.** El Pirineu benasqués és el protagonista de les teves obres. En ocasions, però, resulta impossible situar el lloc concret on has capturat la imatge fotogràfica. Per què?

**R.** Perquè també m'agrada donar la pròpia visió del que veig. O perquè em recreo pintant detalls de roques, escorces, branques, fulles, flors amb neu o sense, que puc arribar a depurar fins l'abstracció més estilitzada.

**P.** M'aturo a contemplar el bé de Déu de temes